Bugün Berlin'de polisin verdiği rakama göre 20.000'den fazla kişi hükümetin korona önlemlerini protesto etti. Almanya'da kuraldır, polis gerçek rakamın yarısını verir, demek epeyce büyük bir gösteriymiş. Bu amaçla ülkenin değişik yerlerinden insanlar gelmiş ve neo nazi örgütler de gösteriye katılmış.

Aynı amaçlı gösteriler Münih, Stuttgart ve Frankfurt'ta da yapılmıştı.

Gösterilerin amacı hükümetin koronaya karşı önlemlerde aşırı uygulamalara yönelmesini protesto etmektir. Berlin'deki gösteri önce yasaklandı, sonra mahkeme kararıyla gerçekleşebildi ama maske takılmasına ve kişiler arasında en az 1,5 metre mesafeye dikkat etmeyen yaklaşık 300 kişi gözaltına alındı.

Küçük işletmeciler hükümetin korona ile ilgili aldığı önlemleri sert buluyorlar ve protesto ediyorlar. Nazi örgütler de fırsat bu fırsattır diye kendilerini gösteriyorlar.

Küçük işletmeci denildiğinde aile işletmeleri ve beş işçiye kadar işçi çalıştıran yerleri kastediyorum. 5-10 işçi çalıştıranların bir bölümü de hükümetin önlemlerini aşırı buluyor.

Küçük işletmeciler korona krizi nedeniyle en büyük kayba uğrayan kesimdir. İşçilerden daha büyük kayba uğradılar ve bu nedenle de alınan önlemleri aşırı bulup protesto ediyorlar.

Kimdir bu küçük işletmeciler?

Aileler tarafından çalıştırılan yerler, küçük pansiyonlar, taksiler, lokantalar, meyhaneler vb. Oteller, lokantalar ve meyhaneler dört ay kadar kapalı kaldı. Hükümet bunların sabit harcamalarını 9000 Avroya kadar karşıladı ama yeterli olmadı. Destek paketi uzatıldı ve eskisi

kadar olmasa da sabit giderlerin önemli bölümü yeniden karşılandı. Buna rağmen bu kesim özellikle sıkıntı içindedir çünkü artık her taraf açılmış bile olsa müşteri çok azdır.

Neo nazi örgütlerin katılımına bakarak hükümeti protestonun sınıfsal temelini gözden kaçırmamak gerekir. Önlemlerin kaldırılmasını değil, gevşetilmesini istiyorlar. Başta karşı çıktıkları da maske zorunluluğudur.

Neo nazi örgütler bu protestolara katılarak taraftar kazanabilir mi, göreceğiz. Pek taraftar kazanacaklarını sanmıyorum ama bakalım…

Alman faşistleri tarihsel olarak büyük tecrübe sahibidir. Hitler'in partisi, NSDAP, Almanya Ulusal Sosyalist İşçi Partisi adını taşıyordu. 1930'lu yıllarda Almanya Komünist Partisi, SBKP'den sonra ikinci güçlü partiydi ve Nazileri "yeterince sosyalist olmadıkları" için eleştiriyordu. NSDAP'liler sadece Yahudi burjuvazisine karşıydı ve bu anlayışlarını genişletmeleri gerekirdi. Komünistler bile böyle düşünüyordu.

Gördüğüm fotoğraflar arasında beni en çok şaşırtan, sonraki yıllarda Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde SED'de (Almanya Sosyalist Birlik Partisi) genel sekreterlik de yapacak olan Walter Ulbricht ile Joseph Göbbels'in bir paneldeki konuşmacılar olarak fotoğrafıdır.

Naziler komünistleri hem sandıkta hem sokakta yenerek iktidar oldular. Berlin'deki Nazi hücum taburlarının (SA'lar) üçte biri eski KP üyesidir. Nazi partisi seçimde işçilerden de oy alabilecekti.

Almanya komünistlerinin zamanın sosyal demokratlarından uzak durması anlaşılabilir nedenlere dayanır. Bu partinin iki önderi Luxemburg ile Liebknecht'in on yıl kadar önce öldürülmesinde sosyal demokratların önemli payı bulunmaktaydı.

Her durumda asıl önemli olan NSDAP'nin bir dönem yetersiz de olsa anti kapitalist sanılmasıdır. Daha doğrusu kendini böyle göstermekte başarılı olabilmesidir.

Papaz her zaman pilav yemiyor, Almanya halkı da Nazileri unutmadı. Bu nedenle fırsat bu fırsat diyerek katıldıkları protestolar yoluyla önemli sayıda taraftar kazanacaklarını sanmıyorum.